

Kunstnere, Lærere og forskellige andre, have enten købt eller bygget sig Hus nede i Sønderho og opholde sig der med deres Familie 2—3—4 Maanedere af Aaret. Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at Byen det sidste Aar har været søgt af henvendte 400 Badegæster. Alt det synes mig at tale for, at man ikke skulde gøre Forholdene ringere, end de ere i Øjeblikket. Hvis Postkontoret bliver nedlagt, vil det ogsaa medføre, at Personbefordringen til Sønderho bliver adskilligt vanskeligere, end den er i Øjeblikket. Nu kører der Postvogn fra Nordby til Sønderho 2 Gange daglig. Postvognen kommer til Sønderho om Middagen og om Aftenen, og derved lettes Forbindelsen adskilligt. Det er bedre, end hvis der kun er Postkørsel 1 Gang om Dagen. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister og til det kommende Finansudvalg at overveje, om der ikke var en vis Rimelighed i, at Sønderho beholdt sit Postkontor, og at man i hvert Tilfælde, hvis dette ikke er muligt, vil sørge for ikke at forringe Postforbindelsen til Sønderho og ikke forringe Postomdelingen. Det kan jo være overordentlig tiltalende, at der oprettes et Rekreationshjem for Postfunktionærer i Sønderho, men det synes mig lidet tiltalende, at det skal foregaa paa Grundlag af, at Befolkningen faar en ringere Postforbindelse og en daarligere Besørgelse af den lokale Post.

Som man vil have hørt af det ærede Medlem fra Nyborg (Birch), er den ret store By, som ligger i min Valgkreds, haardt tynget af kommunale Skatter, og det vil derfor være naturligt, at den stiller lidt stærkere Krav til Statskassen, naar forskellige Foranstaltninger skulle træffes. Det, som man i Øjeblikket er stærkt optagen af dernede, er at faa bygget en ny Kirke. Jeg talte lidt om det sidste Aar ved Finanslovbehandlingen, men jeg bliver nødt til at berøre Sagen lidt omstændeligere i Aar. Byen har nu op imod en Snes Tusinde Indbyggere og har kun een Kirke. Det er den eneste By i Landet af den Størrelse, som kun har een Kirke med 1,000 Siddepladser. Der har i flere Aar været arbejdet paa at skaffe Penge til Opførelse af en Kirke, og det sidste Par Aar har der været sat særlig Kraft paa Arbejdet, saa at Indsamlingen indenfor Menigheden har givet over 50,000 Kr., hvilket man vil forstaa er et overordentlig stort Beløb for en saa ung og af store kommunale Skatter tynget Kommune. Man vil heraf se, at der har været en betydelig Offervillighed til Stede indenfor Menigheden. Det var

oprindelig Planen at søge at faa bygget en Kirke med 1,000 Siddepladser. Man lod derfor udarbejde Planer og Overslag til en saadan og henvendte sig til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet med Andragende om et Statsbidrag paa 105,000 Kr., idet man forventede, at Staten vilde yde et Bidrag, svarende til $\frac{2}{3}$ af, hvad det vilde koste at faa Kirken opført. Ministeriet mente imidlertid ikke at kunne stille Forslag om et saa stort Beløb, og den Komité, der var nedsat, lod da Planer, Overslag og Tegninger omarbejde og søgte derefter om et Statsbidrag paa 65,000 Kr. I sidste Samling bevilgedes der saa 5,000 Kr. til forberedende Arbejder, og man var da indenfor den nedsatte Kirkekomité i den gode Tro, at Ministeriet var gaaet ind paa i Aar og de følgende Aar at søge at faa bevilget de 60,000 Kr. til Kirkens Opførelse. Jeg maa dog her bemærke, at man ikke fra Ministeriets Side havde givet noget Løfte i saa Henseende, men paa den anden Side havde Komiteen efter de Forhandlinger, som havde fundet Sted, ment med nogen Grund at kunne forvente, at der fra Ministeriets Side vilde blive stillet Forslag om Bevillingen af det nævnte Beløb. Disse Forventninger ere imidlertid blevne skuffede, idet der kun stilles Forslag om 30,000 Kr., fordelt paa 2 Aar. Derved umuliggøres det i Virkeligheden for Komiteen at faa opført en Kirke som den, man har planlagt, og derved bringer man i det hele Sagen i Fare, idet en stor Del af Bidragyderne og navnlig de større Bidragydere have stillet som Betingelse for deres Bidrag, at der opføres en stor Kirke.

Den nye Kirke skulde være Sognekirke i den vestlige og nordvestlige Del af Byen, men netop i den Retning er det, at Byen paa Grund af Havneudvidelsen udvider sig stærkt, og at opføre en mindre Kirke som Sognekirke for denne stærkt voksende Del af Byen, tror jeg, vilde være en daarlig Sparsommelighed. Nu har man imidlertid tænkt sig, at der kunde blive Mulighed for at faa Spørgsmaalet løst derved, at der ydes noget mere af Staten, medens man fra Byens Side renoncerede paa noget. Det vil koste omtrent 15,000 Kr. at opføre et Taarn paa Kirken, og man er villig til at stryge Taarnet. Derved vil Kirken ganske vist blive berøvet sin smukkeste arkitektoniske Prydelse, men det vil man hellere gaa med til end til at faa bygget en Kirke, der er mindre end den, man har planlagt. Det, som jeg altsaa gerne vilde have den højtærede Minister og det kommende Finansudvalg til, var at ændre dette Forslag, som